

Posudek vedoucího diplomové práce Mgr. Drahomíry Vodičkové

„Památková ochrana a stavby“

Předložená diplomová práce o rozsahu 85 stran je členěna, kromě úvodu a závěru, do osmi kapitol („Stručné dějiny památkové péče“, „Prameny právní úpravy“, „Výchozí pojmy“, „Prohlašování staveb za kulturní památky“, „Péče o kulturní památky“, „Stavebně právní režim kulturních památek“, „Zánik kulturní památky“ a „Právní úprava staveb v památkově chráněném území“).

Téma práce je aktuální a s ohledem na svůj hraniční charakter obtížné. Je patrné, že diplomantka přistoupila k jeho ztvárnění se zájmem. Využila řadu literárních pramenů včetně judikatury. Sympatická je na řadě míst snaha vyjádřit vlastní názor na věc. Škoda však, že autorka nedospěla k systematictějšímu hodnocení platné právní úpravy, která mohla vyústit v náměty *de lege ferenda*.

Řada problémů byla diskutována v rámci konzultací v závěrečné fázi zpracování tématu.

Z dílčích připomínek uvádím:

- Rozdíl mezi památkovou rezervací a památkovou zónou na straně jedné a ochranným pásmem na straně druhé je větší, než by se mohlo zdát z textu na str. 10.
- V partii 3.1.3, popřípadě na jiném místě, mohl být rozveden výklad o dvojím přístupu k vymezení kulturních památek (*ex lege*, *ex actu*); viz též zmínku na str. 4.
- Text druhého odstavce na str. 13 mohl být formulován čtivějším způsobem.
- K textu na str. 15 lze poznamenat, že je zbytečné zdůrazňovat, že nařízení vlády je publikováno ve Sbírce zákonů.
- Na str. 16 chybí výslovná zmínka o právní formě prohlášení památkové zóny.
- Na str. 20 lze sotva ve vztahu k judikatuře hovořit o „definici“.
- Výklad o základních zásadách činnosti správních orgánů na str. 21, 22 se nejeví jako účelný.
- Na str. 25 chybí výklad o věcně nesprávných rozhodnutích.
- V partii 3.3.2. by stálo za to rozebrat otázku možného použití § 136 odst. 6 správního řádu.
- Tvrzení v první větě na str. 32 je nepřesné (srov. výklad o památkově chráněných územích v kapitole 7.).
- Na str. 33 je závažná chyba (případě § 80 správního řádu nejde o žalobu!).
- Druhá věta prvního odstavce na str. 34 zřejmě patří na jiné místo. Věcně pochybná je první věta druhého odstavce na téže straně.
- Argument uvedený v poslední větě prvního odstavce na str. 41 se nezdá být relevantní.
- Tvrzení o podnětu podle § 42 správního řádu a o charakteru řízení na str. 48 je rozporné.

- Výklad na str. 50, 51 mohl rozlišit mezi úkonem předcházejícím ohlášení stavebnímu úřadu a úkonem předcházejícím žádosti o stavební povolení, resp. pořízeným v rámci stavebního řízení.
- Co znamená výraz, že přestupek „je možné sankcionovat“ na str. 55?
- Jaké jsou důvody stavu zmíněného v poslední větě na str. 58?
- Výklad v kapitole 6. na str. 59 – 64 mohl být podrobnější a více diferencovaný.
- Na str. 68 by stálo za to rozvést výklad o „organizaci“ zmíněné v § 8 odst. 1 zákona o státní památkové péči.
- Příkladem zajímavého výkladu je partie 7.2.
- Závěr práce mohl být obsáhlejší a obsažnější.
- Autorka se nevyvarovala některých nešťastných spojení nebo formulací (např. „úprava poskytována“ na str. 8, první věta partie 2.4. na str. 9, „pouze stavba, pouze pozemek“ na str. 13, „je zřízena“ na str. 14, „z orgánů k tomu příslušných na jim podřízené“ na str. 17, „úkolem a cílem“ na str. 22, „úprava ... není upravena“ na str. 28, „splňuje vlastnosti“ na str. 35, „řízení ... není situací“ na str. 38, „klíčovým těžištěm“ na str. 51, „nalezneme ... důsledky porušení“ na str. 53, „vyměřené lhůtě“ na str. 54 a „jak se dočteme dál“ na str. 74; v poznámce č. 145 je překlep.
- Některé odkazy jsou nepřesné, možná díky zvolenému „formátu“ (např. poznámka č. 2 vs. seznam literatury). Při citacích z kolektivních děl postačí uvádět autora kapitoly (pokud je psána jedním autorem).

Celkově mám za to, že diplomantka svůj úkol zvládla.

Otázka k obhajobě:

Pokuste se o formulaci námětů de lege ferenda.

V Praze dne 18. května 2012

JUDr. Ing. Josef Staša, CSc.